

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyszer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és támlappal együtt 6 korona.

Nyilttér soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezményeket nyújtunk.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldmények és hirdetések a kiadói hivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás.

Egy negyedszázados mult áll a „Szilágy-Somlyó” háta megett, XXV. év, amennyit bizony nagyon kevés vidéki lap számíthat.

Ez a hosszú idő, melyet lapunknak csak is azon meleg érdeklődés mellett lehetett elérni, amelylyel városunk és vidékének közönsége e lap iránt viseltetett, bizonyíték nekünk arra, hogy e lapra a közönségnek szüksége van és biztosíték arra, hogy a letűnt XXV. év alatt tanúsított jóakarát a közönségben még mindég meg van és a közönség e lapnak tovább fennállását óhajtja.

Nem dicsekszünk vele, de tudnivaló, hogy ezen lapnak a mi rendezetlen társadalmi viszonyaink között fennmaradása és kellő színvonalon fenntartása tőlünk is nem csekély áldozatot követelt. Bizunk abban, hogy eme nem csekély áldozatot Szilágy-somlyó városnak és vidékének közönsége ezután is méltányolni fogja és jövőre sem fog lapunkkal szemben magasabb igényekkel föllépni, mint a minők egy vidéki társadalmi hetilappal szemben joggal támaszthatók.

Ezen meggyőződésben bocsátjuk ki az 1908-ik évre, lapunk XXVI-ik évfolyamára szóló előfizetési felhívásunkat és kérjük jövőre is a közönség szellemi és anyagi támogatását.

Nem tagadjuk, hogy a közelebbi időkben sokszor láttuk, éreztük, hogy közönségünk sorából a mostani korszellem befolyása alatt egy s más kérdésben élesebb s hogy úgy mondjuk fékezhetetlenebb, sőt az egyesek magánügyeibe is beleavatkozó viselkedést kívántak volna lapunktól. Akarjuk hinni, hogy ez csak a kisebbség szörványosan megnyilatkozó óhajta volt. Mi nem tartottuk ezt a

tisztességes sajtó hivatásával összeegyeztethetőnek és éppen ezért megmaradtunk és jövőre is megmaradunk azon az irodalmi tisztességvonta korlátokon belül, és azon irányelvek mellett, amelyek XXV. éves működésünkben eddig való munkásságunkban vezéreltek.

Igérjük azonban, hogy vármegyénk, városunk és vidékének közügyei előbbre vitelére jövőre még fokozottabb munkássággal járunk közre és költséget és fáradságot nem kímélve, azt a bizalmat és szeretetet, amelyben a közönség lapunkat a letűnt negyedszázadon át részesítette, továbbra is kiérdemelni fő törekvésünk leend.

Lapunk előfizetési ára marad a régi.

Egész évre 8 korona.

A „Szilágy-Somlyó”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Világbeke.

Az emberiség legnagyobb álmódinak egy közös óhajuk van, amelynek megvalósítására egy egész emberéletet, megmérhetlen ambíciót áldoznak: a világbeke megteremtése. Az emberek rosszkódásának megszüntetésére, a társadalmi válaszfalak lerombolására, az alacsony, az erkölcsi posványban fetrengő léleknek a nemesebb sphaerákba való fölemelésére, minden korban akadnak, akadnak napjainkban is nemes lelki bajnokok. Szinte elmondhatjuk, hogy a világbeke megteremtéséért küzdő harcosok óriási seregében ott van minden igazán nagy költő, író. A zseniket mindenkoron a legnagyobb foku altruizmus vezérelte írásaikban, gondolkodásukban.

De csak itt. Életük már ellentmond írsaikkal. Nem tudták lerázni magukról a mindennapiság, az anyagiasság, az ego nyűgét. És ebben magaslik ki a többi genie közül Józsefnek és Máriának fia, Jézus Krisztus, aki ezelőtt 1907. évvel pillantotta meg Judea borongós ege alatt, Betlehem városában, egy nyomoruságos jászolban, a világnak egy parányi kis részét.

Jézus Krisztus maga volt a megtestesült igazság. Az igazsághoz tudvalevőleg nem elégséges a lelki gondolatok szépsége, magasztossága, hanem elmaradhatatlanul szükséges ahoz az is, hogy az élet külső nyilvánulásai tökéletesen, minden hézag kizárásával harmonizáljanak a hirdetett eszmékkel. Krisztusban meg volt ez. Az ő élete legcsodálatosabb bizonyítéka eszméi fenségességének. A gáncsoló szónak, a tisztá, az örme-retlen törekvésekben tamáskodó léleknek el kellett némulnia véle szemben. A zseniknek vagy elvakult gyűlölet, vagy odaadó imádás jár ki, aszerint, amint az ember hajlandó-e elismerni, vagy sem, hogy van nála tökéletesebb lény is a világon, vagy sem.

Jézus a tizenkét apostolban megtalálta követőit s a farizeusokban, viszont ráakadt a kérelhetetlen, a hatalmas üldözőkre. A hatalmas ellenségek minden követ megmozgattak Krisztus ellen s csalónak, országháborítónak híresztelték, s végezetül a keresztra elé juttatták. S Krisztus csodálatos lelki nagysága éppen itt domborodik ki. A keresztra volt a legélesebb ütköző pont. Az élethez ragaszkodó testtel itt került szembe a köznapi konvenciókon messze fölülemelkedő lélek. Sokan kerültek már hasonló helyzetbe Krisztus előtt is, Krisztus után is, de egyik sem állotta ki a tűzpróbát.

Vagy a gyáva meghátrálást, vagy — mint Solon is — a kevésbé fájdalmas halált választották.

Ő leküzdötte a husnak az élethez való ragaszkodását, ő meg sem átkozta azokat, akik megakarták őt fosztani attól, ami az embernek legbecsesebb, az élettől. Nem átkozta meg, sőt megbocsátott nekik, szánakozott rajtuk.

„Nem tudják, mit cselekesznek”, mondá és ment, hátán a súlyos kereszt-fával a testi megsemmisülés felé.

Példátlan művészettel oldotta meg Krisztus a feladatát s éppen ezért példátlan az utódok elismerése, bámulata és imádása irányában. Ő volt a világbeke első és idáig utolsó igaz bajnoka.

Róla szólva nem frázis, hogy emléke időtlen időig fennmarad. Az a kereszténység, amelynek ő volt első hirdetője, manapság a föld valamennyi zugában uralomra jutott. Voltak vallásalapítók sokan, de életük tisztaságában egy sem vetélkedhet Krisztussal. A kereszténység ugyan sem egészen olyan, aminőnek ő hirdette, de hisz az egyelőre képtelenség. Hogy a Krisztus szentséges eszméi a maguk teljességében uralkodjanak; ahoz legalább is szükséges, hogy az élő emberek valamennyire teljesen hasonló lelki erővel, önmegtagadással és zseniálitással birjanak, mint az, akinek lelkében egy paránya sem volt meg az önzésnek.

Karácsony ünnepén, Krisztus születésének évfordulóján, végtelen kicsinynek kell magát éreznie minden embernek, akiből még nem ölt ki minden nemesebb érzést a materializmus. Kicsinynek, végtelen paráynak, mert előtte megjelenik a szeretet gigásza, a hit martíra s az alturizmus hőroza. Egy napot szenteljünk az esztendőből Kriszt-

A „Szilágy-Somlyó” Tárczája

A nagy ünnepen.

Lejár az év, lejár az élet,
De szent karácsony új marad,
A vén szív, rideg szív is föléled
A karácsonyi fa alatt.
Ragyogjatok ti apró lángok,
Ragyogjatok be a világot,
Mely Krisztustól eltávozott
És tán már el is kárhozott.

Hiába bűn, baj, hitetlenség,
Karácsonynak szent éjjelen
Életre támad, újra éled,
Minden jószág, minden erény.
Künn az utolsó külvárosban,
Hol bűn tenyészik a nyomorban,
Még ott is van megfeszítés,
A szent estén megújulás.

S kik azt hisszük: tudunk már mindent,
Kik azt hisszük, hogy nem hiszünk,
A karácsonyfát hogyha látjuk,
Fölenged viharvert szívünk.
És úgy érezzük, hogy van Isten,
S menyország van, Nirvána nincsen,
Hogy életünknek célja van,
És nincsen ember vigasztalán.

Mert ha már mindent elvesztettünk,
Az élet játékasztalán.

Vagyont, szerelmet, életkedvet
Ott hagytunk a szennyes csatán
S azt hisszük, nincs többé mit várni,
Csak undok sirgödörbe szállni,
Az undok sirgödör felett
Uj csillag gyul: Krisztus szeret.

Akit a világ kitaszított,
Vagy üldözi, vagy neveti,
Az utolsó, a legutolsó,
Azt Jézus Krisztus szereti.
Aki született mindnyájunkért
És aki meghalt mindnyájunkért,
Utolsó legfőbb vigaszunk,
Miénk ő s az övé vagyunk.

És lelkünkől hozsánna harsog
Az ur Jézus Krisztus felé,
Aki az üdvösségnek útját
Sóvár szemünknek felfedé.
Ragyogjatok ti apró lángok,
Ragyogjatok be a világot,
Mely addig el nem kárhozik,
Mig Krisztustól nem távozik.

Szombatos Elemér.

Hópelyhek.

— Karácsonyi történet. —

— Hallgasson hát ide, majd elmondom,
mi történt azzal a szegény Rabcsákkal és
hogy hogyan lett vége! Erdemes meghallgatni!
— Hát tudja hogyan halt meg? Honnét
tudja?

— Ejh, várja meg a végét! Lehetetlen
magának valamit elmondani! Folyton közbe-
kotyog! . . . Azt tudja ugy-e, hogy az a
Rabcsák dijkolt volt a minisztériumban? De
elbocsájtották. Pedig nem tett semmi olyas-
mit. Hiszen emlékeznek rá, milyen csendes,
szelid, apró emberke volt? Mégis elbocsájtot-
ták, mert bolondokat beszélt össze-vissza. És
ezt nem is csodálom, mesés, vad gondolatok
tombolhattak a fejében szegénynek. Mert ne
higgye ám, hogy a szelid, csendes, jó embe-
rek: azok az egyszerű, az egyatomu lelkek!
Dehogy! A gonosz, a rideg emberek: azok
az egyszerű lelkek! Amilyen például a
Pretsch, az a kiaszott, sárga, denevércu-
cseh kucséber! Az ilyen, ha álmodik is, leg-
feljebb olyasmit lát, hall, hogy az igazgató,
a méltóságos ur hivatja, mert megakarja
neki mondani, hogy mától fogva ő, a Pretsch
lesz a szakosztályfőnök, mivel a Vuskits az
éjjel meghalt.

A Rabcsákok ellenben! Ohó! Azok, ha
kiszabadulnak a hivatalszoba zöld ernyője
alul, egyszerre átváltoznak. Barátságosan ló-
bálják az ernyőjüket és nagyon illedelmesen
kitérnek mindenkinek, nehogy megzavarják
őket a gondolataikban. Mert ők akkor na-
gyon szépeket, dicsőket álmodnak! Például,
hogy van egy kis birtokuk valahol falun és
ott a birtokon, meg egyáltalán mindenütt az
ő kis feleségük az urnó. Hogy mindenütt?
No igen! Azt persze nem beszélük meg ma-
gukkal, hogy ez mint lehetséges, de hiszen
azért álom, hogy ne kelljen a kerítés-geren-
dák leverésével zörögni! Ugy-e? Nos, egy
esős napon egyszer csak bemenekül hozzájuk
— Pretsch. És kezét csókol az ő felesé-
güknek. Ok nagyon szívesen látják a főnö-

köt és most végre másról is beszélnek vele
nem csak az aktákról . . . Vagy más ilyes-
mit álmodik a Rabcsák ott kint az utcán, az
olvadozó hó felett billegő erős levegőben. De
minden álmának középpontja a felesége, az
édes-kedves felesége.

És amikor hazaér! Oh jaj! Hol a bir-
tok! Sehoh! Ebéd is csak éppen, hogy van!
Ilyenkor a Rabcsák dühöng, tombol, pedig
hiszen szeretne odaborulni az asszonya ron-
gyos cipője elé! Maga sem tudja, kire dühö-
ng. Talán önmagára, vagy arra a szeszély-
es hatalomra, amelyik úgy intézkedett,
hogy az ő feleségének csak olyan gyámoltal-
an védelmező jusson, amilyen ő.

— De édes barátom, hiszen így sohase
jutunk a végére?

— No, no, no! Csak várjon! Hát egy-
szer csak meghalt a Rabcsák felesége. Tudja,
az olyan sápadt, vékony kishivatalnoknék ha-
mar meghalnak . . . És a Rabcsák ott, a ho-
mályos kis szobában ráborult a merev, sápadt
kis figurára és nagyon buzgón, nagyon rimán-
kodva kérte a felső hatalmat, hogy hadd
maradjon ő az asszony megüvegesedett sze-
mében ezután is az, aki eddig volt, védel-
mezője! Hogy az asszony ezután se tudja
meg, hogy akinek addig otthon, vacsorautá-
nonkint ábitattal hallgatta a szavait, tulajdon-
képpen holmi félénk, alázatos kis emberke,
aki meggörnyedve áll a nagy Pretsch előtt.
Azután elvonultak előtte azok a napok, ame-
lyeken a kabátja alatt vitte a felesége egyet-
len selyemblúzt a zalogoshoz . . . Aztán el-
jött a temetés. — És a Rabcsáknak, abban
az elállónyaku fekete kabátban szorongva,
amelyikről a felesége el tudta hitetni vele,
hogy nagyon jól áll neki, — kénytelen volt

tus emlékezetének. Egy napon gondoljuk el, hogy be más lenne a világi élet, ha Krisztus eszméi korlátlan uralomra jutottak volna. Hódoljunk a valaha élt emberek legdicsőbbjének, hódoljunk a szentek szentjének, talán közelebb jutunk ahoz az álomhoz, hogy minden ember testvér.

A betlehemi jászolban egykor csak nagyon kis helyet foglalt el Krisztusnak gyöngye teste, ma pedig milliók és milliók ajkán zeng fel a Hozsánna. Az ő végtelen nagyságát nem képes befogadni a föld sem. Az évszázadok tűnésével nőtt, magasztosult Krisztus alakja. Az emberi agy csodálatraméltó találékony-ságot fejtett ki a Krisztus emlékezetének megünneplésére. Pedig csak egy ünneplés volna méltó az ő nagyságához. Az, ha Krisztus élete szerint élünk és Krisztus cselekedetei szerint cseleked-nénk. Világbéke, jöjjön el a te or-szágod!

Városi közgyűlés.

Szilágy-somlyó város képviselő testülete 1907. évi december hó 21-ik napján Lu-kátsffy Ödön polgármester elnöklete alatt rendes közgyűlést tartott.

A közgyűlés a képviselő testület tagjai között — a gyűlést 8 nappal megelőzőleg — előzetesen nyomtatásban szétosztott és 15 napon át közszemlére kitéve volt 1908-ik évi költségvetési tervezet, részletes tárgyalás után, igen lényegtelen módosítással, 134,358 korona bevétellel, 169,843 korona 99 fillér kiadással és 35,485 korona 76 fillér fedezetlen hiánnyal megállapította. A mutatók hiány fedezésére 65,000 korona állami egye-nes adó után kivetendő 55%-os községi pó-tadó kivetését rendelte el.

A számvető az irdai szükségletekre folyó évre előirányzott 1200 koronának elég-telenségét jelentvén, a képviselő ezen célra a mértékhatárolási bevételek tételénél mu-tatkozó bevételi többletből fedezendőleg 500 korona póthitelt engedélyezett.

A rendkívüli kiadásokra előírá-nyozva volt 3000 korona elégtelensége miatt, ezen célra ugyancsak a mértékhatárolási díjakból befolyt bevételi többletből fede-zendőleg, a képviselő szintén 500 korona póthitelt szavazott meg.

A vármegye köztörvényhatósága által is jóváhagyott városi új szabályrendelet életbe léptetése körül szükséges átmeneti intézkedé-seket a közgyűlés következő véghatározattal tette meg:

A szervezeti szabályrendelet életbelép-tetésével felmerülő összes átmeneti intéz-kedések megtételére a polgármester felhatal-maztatott és tekintettel arra, hogy eme sza-bályrendelet az 1908. év végéig betöltött vá-rosigazdai és árvászéki ülnöki állásokról emli-tést nem teszen, sőt az 1908-ik évi fizeté-sükről a közgyűlés által már megállapított költségvetés sem gondoskodik, — utasított a polgármester, hogy ezen állások eddig meg-

állapítva volt fizetéseit — az újonnan rend-szeresített, de csak majdan betöltendő tisz-tviselői állások részére a közgyűlés által a költségvetésben megállapított fizetések és lakbérékből eredő és előre látható megtaka-ritások terhére — az 1908-ik évre folyósítsa, — e fizetések ellenében a tisztviselők szol-gálati kötelezettsége fennmarad.

Az újonnan rendszeresített tisztviselői, segéd és kezelő személyi állások betöltéséig ezek teendőit ugyanazok tartoznak ellátni, a kikre e teendők eddig is bízva voltak, anél-kül azonban, hogy ezen betöltetlen állások javára megállapított fizetéshez igényt tarthat-nának.

A mértékhatárolást Várad Ede jelenlegi mértékhatároló külön díjazás nélkül köteles végezni, a részére jelenleg megállapított levő s illetve a szervezeti szabályrendelet jóváha-gyása után a közigazgatási iktató részére meg-állapított fizetés ellenében.

A Budapesti Hírlap a sajtóról.

A Budapesti Hírlap dec. 19-iki számá-ban álagános érdekű cikket irt a magyar sajtó önértékeléséről és szerepéről politikai és társadalmi téren. A cikkely, mely egyuttal a Budapesti Hírlap programszerű megnyilatko-zása, a következő:

Magyarországon a közérzés ma az elége-detlenség, a nyugtalanság és csaknem a re-ménytelenség tünetei közt hánykolódik. A sajtó a maga ríktó színeivel e közérzésnek szinte törzsképpé rajzolja meg. E napról-napra ismétlődő pillanatfölvételek egyre növelik a zavart az elmékben és szívekben és a nem-zetet sötétlétűvé teszik. Terjedőben van a pesszimizmus, mindinkább nagyobb a fogé-konyosság a bajjóságot, valóságos hiányok, hihetlenségek és képtelenségek iránt. A rossz könnyebben talál hitelre, mint a jó; a közfigyelem inkább áll a romlás a vakmerő handabandázás és a kölcsönös gyalázkodás szuggeszcióját, mint a komoly munka, a nemes törekvések és a szelplőtelen példák hatása alatt. A nemzet e szokatlan, rendelle-nes lelkiállapotának a sajtó nemcsak tükre, de részben okozója is.

E súlyos vádban enyhítő körülmény a sajtó komoly részének lelkiismeretes erőfeszí-tése és közállapotainak az a tagadhatatlan bonyolultsága, mely megnehezíti a tisztánlá-tást és próbára teszi a legfelfoghatóbb ité-letmondást is. Politikai égboltozatunk nehe-zen tisztul, még mindig sötét felhők kege-tőznek, a viharágyuk egyre szólnak, nem csoda tehát, ha a nyugtalanság és a türel-metlenség is szemlátomást fokozódik.

E nehéz időjárásban a hazafias sajtó föl-adata szembeszállni a mesterkélt szított reménytelenséggel, rémlátással és színlelt kétségbeeséssel. A gondviselés a mai nemze-dék vállaira óriási terhet, nemzedékekre ki-ható politikai és társadalmi földadatot rótt, Magyarországon újateremtése ez a földad, belső szervezeteinek egészséges megalapozása és megépítése, nemzetközi állásának tisztá-zása és tekintélyének föltétlen elismertetése. A Budapesti Hírlap a nemzet e korszakalkotó erőmegfeszítésében részt kér és részt vesz; biztatja, és utmutatója, fegyvertársa mind-azoknak, a kik a nemzet sorsa jobbrafordítá-

sán dolgoznak; üldözje, ellensége mindzok-nak, a kik kishitűségből tudatlanságból, ön-zésből és gonoszszágból az újateremtés nagy munkáját zavarják, ócsárolják és lehetetlenné tenni akarják. Ugy érezzük, hogy a Buda-pesti Hírlap-nak, mint teljesen független sajtó orgánumnak a földadata nem helyzet, a dol-gok célzatos összehozása, kiéleltetése haszon-leső érdekéből és önző pártszenvetélyből, nem a nemzet vágyainak kigunyolása, csalódásainak frívól kihasználása, eszményeinek kifosztása, — hanem a valóság, az akár kedvező, akár ke-dvezőtlen valóság, becsületes föltárása és pár-tatlan megítélése, hogy egy szilád közvéle-mény és közitélet képződhessen, mert meg-tévesztett közérzéssel még a mostaninál kisebb földadatokra is vállalkoznék a mai nemzedék.

A Budapesti Hírlap politikai magatartá-sának egyetlen szabályozója, egyetlen rugója egy céljaival tisztában levő, céljaitól el nem tántorítható magyar közvélemény irányítása, támogatása és kialakulása. E magunktartásá-ban nem feszélyez bennünket senki és semmi, legkevésbé a látszattól való félelem, ha a ma uralkodó politikai hatalomról és rendszer-ről van szó. A közelmúlt időkben a balsors a nemzetet csaknem egy táborba terelte; egy súlyos kényszerhelyzetbe sodródtunk, mely-nek agendáit becsülettel le kell bonyolítani. Egy önértékelésből nemzeti lét és fejlődés után való sóvárgásunkra és fölbuzdulásunkra kétségkívül a csalódások hosszú sora köve-tkezett, de végzetes hiba volna, ha a csalódás reményvesztést tenné a nemzetet. A mi po-litikánk ebben a helyzetben az, hogy a mi az uralkodó politikai tényezők nem a hatalmi célt teszik politikájuk sarkpontjává, hanem becsületes szívvel, férfias erővel és kitartással dolgoznak a nemzeti lét változatlan céljaiért, addig ne engedjük át magunkat a csalódás-nak, a keserűségnek a politikai viszáltnak. Lehetünk barátai, ellenségei a most uralkodó rendnek, de nem lehetünk kárörvendők a be-csületes politikai küzdelmek kudarcának, nem lehetünk szószólói a lemondásnak, a kétség-beesésnek, nem mérgezhetjük meg a nemzeti újjászületés kuforrásait. A Budapesti Hírlap ennek következtében irtózik minden közös-ségtől a politikai és erkölcsi züllöttség ama párt- és sajtóbéli tényezőivel, melyek azon vannak, hogy a nemzetet rettegés, kétségbe-esés és teljes anarkia ejtse hatalmába. Az or-szágnak észre kell venni, hogy ebben az utá-latos hóhérmunkában a minden hazafias ér-zésből kivetkőzött újságok egész falkája jár legelő. Valóban pokolnak telnek benne kedve, ha a nemzet józan ítéletét és egészséges köz-érzését e nemzetellenes sajtó gunosz mun-kája tévedésbe ejthetné és megbonthatná. E-pen ezért a politikai sajtó súlyosdtsége teljes mértékben kihívja a magyar hírlapolvasó köz-zönség ellenőrző figyelmét, óvatosságát és bi-rálatát. A politika féktelenkedése sehol sem olyan veszedelmes, mint a sajtóban, mert kor-látlan. Az ebben rejlő veszedelmeket: neve-zetesen a könnyelmű, a jobiszeműek becsa-pását, a pártérdek és a pártszenvetély elva-dítását, a közvélemény idegességét és ziláltsá-gát, a meggyőződés megfélemlítését, a köz-élet önfeledő harcosságainak meghurcolását és leszerelését semmi más nem közbömbösiheti, semmi más nem korlátozhatja és teheti lehe-tetlenné, mint a sajtó misztériumaiban tájéko-zott közönség judiciuma és megfőlebbezhetet-len ítélete.

De nemcsak politikai, hanem társadalmi

szempontból is a sajtó hivatása, a mily fon-tos, hatása is annyira nagy és csaknem ki-számíthatatlan. Ennek teljes átérzése mellett adjuk napról-napra a Budapesti Hírlap-ot a magyar közönség kezébe. Egyetlen társada-lom egyensúlyát sem bolygatja meg annyira a politika hullámváza, mint a magyarét. A politikai elveteműtség, ha nem tud magán másképpen segíteni, akkor ráveti magát a tár-sadalmi tagozatokra, a felekezetre, osztá-lyokra és fajokra. Ez teszi nálunk ingatlagná a társadalmi békét, kietlenné a társadalmi életet. Egy megbontott társadalom erkölcsi könnyen hozzáférhetőkké válnak és nemzeti célok szolgálatára mindig csak megosztott erővel vállalkozhatnak. Egy ilyen társada-lom csak alig-alig szolgálja a nemzeti egysé-get. És valamint a politika, azonképpen a társadalom ösztönei és szenvetelmei is a saj-tóban és a sajtó által gyúlnak lánggra. Es itt kezdődik a sajtó szerepe. A Budapesti Hírlap egyik legnagyobb gondja e társadalmi szerep lelkiismeretes betöltése. Tudjuk, hogy egy eleven, életképes társadalom képe nem hasonlíthat egy álló tó nyugodt, sima tükre-hez. A természetes evolúció után levő tár-sadalom is csupa mozgás, csupa élet. E moz-gásnak, ez életnek öntudatosnak kell lenni, de nem erőszakoltnak. A mi társadalmunk lázas tünetei igen gyakran kóros állapotra mutatnak. Es a sajtó a legtöbb esetben nem orvosságot nyújt a betegnek, hanem mérget és a közönség, sajnos, szívesen nyul a mérget után. Egy társadalom, a melynek mindig a gyöngéit, a bűneit firtatják az újsá-gokban, nem tud ellenállni a vérméregzésnek. Egy társadalom, melynek új és régi elemei nem tudnak összeforrni, mert egymásnak csak a hibáit tanulják el, erőnyeiket pedig lebecs-mérlik. Egy társadalom, a melyet napon-ként a legaggyafurább izgató szerekkel kínál-gatnak, nem a békés munkában keresi nyu-galmát és boldogságát. Az erkölcsi értékek oda devalválódnak, hogy a bünt megcsodál-juk, az erőnyben tamaskodunk. Egy pompás automobil ma igrigyetebb portéka, mint a tiszta kéz és a nyugodt lelkiismeret. Eszmé-nyünk volna a demokratizálódás, de főnhéjázó góg és szertelen versengés dul köztünk a tár-sas érintkezőkben, az életmódban, csufságára a demokráciának. Pedig a legreakcionáriusabb elvnl is nagyobb veszedelme a társadalmi egyensúlynak és egyenlőségnek: a provokáló versengés, fényezés, dölly és hiság. A Bu-dapesti Hírlap, a mikor a társadalmi egység és egy békésen fejlődő, virágzó társadalmi élet célját kívánja szolgálni, nagyon érzi, hogy a földad nehezebbik részét vállalta. Mert mi vállalkozhatunk arra, hogy naponként ok és alkalom nélkül szenzációval kedvesked-jünk az eltompult idegeknek, nem szórhatunk naponként idegen erjesztő anyagot a világba, nem léphetjük át a magánélet tiltott határát, nem nyújthatunk táplálékot a nagy-zásnak, az irigységnek, az agyarakodásnak, a léhaságnak. Azt hisszük, hogy kitűzött célun-kat szolgáljuk, a mikor összhangot hirdetünk vágyaink és helyzetünk közt, igénytelenséget, egyszerűséget szokásainkban előkelőséget iz-lésünkben, kedvet a munkához, az élet nemes örömeihez és áldozatkészséget a köz javára.

A széttagolt, sokféle nyavalyában sin-lődő, az ide oda rancigált magyar társada-lomnak semmitől sem kell annyira óvakodnia, mint egy hazug, vagy képzelt ultramodern társadalom ábrándjaitól, vágyaitól és kiszine-zett szenzációitól, melyekről oly sokat olvas-hat a sajtó öntudatlan, vagy nagyon is tudá-tos részében. E romboló csempész-munka ti-lalmas határa a családi kisözög legyen, mel-lyet a Budapesti Hírlap mindig tiszta szívvel és tiszta szándékkal lép át, abban a tudat-ban, hogy a család kiméltése és védelme egyuttal a társadalom oltalma és erőssége.

A lelkünkben fakadt eme szavak igaz vol-tát és őszinteségét a Budapesti Hírlap ne-gyedszázados multja bizonyítja. De meg akarjuk velők világítani a jövőndő utját is, melyen a közönség bizodalmtól kísérve és bátorítva akarunk haladni előre és mindig előre.

Különfélék.

— OLVASÓINKAT felkér-jük, hogy előfizetéseiket meg-ujítani, hátralékaikat pedig be-küldeni sziveskedjenek.

— Munkatársainknak, előfizetőinknek és olvasóinknak boldog karácsonyi ün-nepeket kívánunk.

— Bartók György erdélyi református püspök december 20-án Kolozsvárt, agyszél-hűdés következtében váratlanul meghalt. Te-metése vasárnap óriási közönség és az egy-házkerület papságának részvéte mellett ment

végiggyötrődni, hogy a lakását kitarják, hogy a napfény betóduljon a nyomorúság minden szögletébe, hogy a szomszédok végig bámul-ják a rettenetes, buta torturát.

De hát annak is vége lett.

A Rabcsák újra bejárt a hivatalába és egy darabig nagyon csendes volt. Hanem egyszer csak elkezdte ám beszélni, hogy a felesége ma ezt meg ezt vásárolta a csarnok-ban ennyiért, meg ennyiért. Eleinte még a díjokot, ezek a piszkoskező jenidje-szívók is hallgattak, de később, amikor a Rabcsák egyszer azt mondta, hogy szeretné, ha valami földrengés, vagy árvíz, hogy ő megmenthesse a feleségét, — a jenidje-huszárok vigyorgni kezdtek, hogy:

A Rabcsák és veszedelem? Hiszen már októberben úgy fűt, mint a bolond!

No, és így ment a dolog, ment mindig beljebb. Es mérgett el egyre jobban és job-ban. A vége aztán az lett, hogy a Rabcsákot elbocsájtották. Nagyon kiméletesen és nagyon óvatosan, de elbocsájtották. Mit is csináltak volna vele egyebet? Hiszen utóbb már a má-soló-papírra is egyre azt írkalta:

— Lenke, . . . Lenke.

Elég az hozzá, hogy a Rabcsák kicsöp-pent.

Ekkor eljött hozzám és elpanaszolta mindazt ami vele történt. Mert érdekes, hogy ő mindent tudott a legpontosabban. De, azt mondja, néha megszedül és olyankor nem ő beszél, hanem valaki más, a háta mögöl.

Vigasztaltam; adtam is neki néhány fo-

rintot. Elment. December eleje lehetett. De-cember közepéig eléldégelt a pénzéből, kará-csonykor azonban már csak a szivárvány-színű gondolatok tartották benne a lelket.

Es azok sem tartottak sokáig.

Karácsony estéjén ugyanis a Rabcsák felvette utolsó vagyonát, az elálló-nyaku fekete kabátot és kilődult gyalog a temetőbe. Este volt; a karácsonyfák már mindenütt fel voltak gyújtva. A temetőben azonban nem égett egyéb, csak az ő szobájában a lámpa, ott kint pedig csak a Rabcsák szíve. De az annyira égett, lobogott, hogy majdnem kié-gett az elbocsájtott díjok torkát.

A hó sírún, vastagon esett.

Rabcsák leült a felesége sírjára és a te-nyerébe hajtotta a kezét. Es egyszer csak alulról, a föld alul megszólalt a sápadt vé-kony asszony:

— Józsi, menj haza! Megfázol!

— Nem megyek! — felelte a Rabcsák.

— Itt vagyok legközelebb hozzád, itt ma-radok!

— Menj haza, Józsi! Menj haza és én majd átöllelek a gondolataimmal! Akkor le-szel a legközelebb hozzád! És képzeld, hogy ezek a billegő, apró, fehér szárnyacsák, a hőpelyhek, ezek meg a te gondolataid és ezek meg majd átkulesolnak engem!

De a Rabcsák akkor még úgy sem ment, nehogy egyet is elgázoljon a gondolatai, a billegő, libegő fehér szárnyacsák, a hőpely-hek közül.

Es csak ült ott mozdulatlanul és nem bánta, hogy az egyetlen ingósága, az elálló-

nyaku fekete kabátja átnedvesedik, összegyü-rődik, össze-ugrik. Mert persze a gondolatai, amint odaértek a testéhez, szétfolytak, elol-vadtak. És akkor ott ültében, a gondolatai zi-zegése közül tisztán hallott bizonyos emléke-zetes mondatokat.

— Ugy-e Józsi, majd hozol nekem es-tére egy hatos ára kenyeret?

— Megdicsért ma a Pretsch, Józsi?

— Józsi én félek! De te itt maradsz ve-lem, ugy-e?

.

Rabcsák egyre közelebb jutott az asszo-nyához, mert a gondolatai, a zizegő pelyhek egyre jobban befedték a sirdombot. De befed-ték őt is, a fekete kabátjával együtt. Amikor az ő reggel rátalált, azt hitte, valami hóle-pett fatöng, vagy mi?

. . . Így lett vége a Rabcsáknak!

— Hallja-e maga most valamelyik ké-szülő regényének az utolsó fejezetét adta be! Mert különben ugyan honnét a csodából tud-hatná mindezt?

— Hogy honnét tudom? Hiszen mond-tam, hogy ezt az elejét maga a Rabcsák me-sélte el! A többi pedig csak nem nehéz ki-találni, ha az ember ismeri ezeket a Rabcsák-okat?

Cholnoky László.

végbe. Az igazgató tanács a püspökség ideiglenes vitelével Kenessey Béla egyházkerületi főjegyzőt bízta meg. Temetésén vármegyénk-ből is sokan megjelentek. A zilahi Wesselényi kollegiumot Kincs Gyula igazgató-tanár vezetésével, — a szilágy-somlyói ref. egyház-megyét pedig Kaáli Nagy Elek egyházmegyei főjegyző és helyettes esperes vezetésével, számos tagból álló küldöttség képviselte.

— **Uj közigazgatási bizottsági tagok.** Szilágyvármegye legközelebbi közgyűlésén a közigazgatási bizottságból sorrend szerint kilépő báró Wesselényi Miklós, Dull János és Lőrincz György újból beválasztottak, — Domby Károly és Papszász Lajos helyett pedig Czell Vilmos és Kaáli Nagy Elek új tagok választottak be.

— **Kinevezés.** Knoll Bélát, aki rövid idővel ezelőtt a zilahi királyi járásbíróság al-bírája s azután a debreceni királyi ítélő-tábla tanácsjegyző al-bírája volt, ő felsége a király a szatmári királyi törvényszékhez bi-róvá nevezte ki.

— **Hegedüs Sándor kitüntetése.** A vidéki rendőrkapitányok a múlt héten tartot-ták meg Budapesten kongresszusukat. Ez al-kalommal megalakították a Magyarországi Rendőrtisztviselők Országos Egyesületét, mely-nek elnökvé egyhangulag Hegedüs Sándor marosvásárhelyi rendőrkapitányt, lapunknak is szellemes munkatársát választották meg.

— **Az adóvégrehajtások felfüggesz-tése.** A pénzügyminiszter rendeletben utasi-totta a pénzügyigazgatóságokat, hogy az adó-végrehajtásokat december 15-től kezdve, a legszigorubb téli időszakban szüneteltessék.

— **Halálozás.** Papp György perecseni nyugalmazott állami elemi iskolai tanítónak neje, Antal Juliánna, folyó hó 20-án életének 58-ik évében meghalt. Elhunytát özvegy-ségben maradt férjén kívül gyermekei: Papp Endre és neje, Papp László és neje, Papp Ödön és neje, valamint unokái és déduno-káján kívül nagyszámu rokonok és jóbarátok gyászolják.

— **Műsoros táncestély.** A „József kir. herceg Szanatorium egyesület“ javára Sylvester-estére tervezett műsoros estélyt 1908. évi január hó 11-ére halasztotta el a rendezőség, mert a program főpontja, a színelőadás előkészítésére és betanulására hosszabb idő szükséges. Az egyesület helybeli választmányá Moni Gyuláné elnöklete alatt, fáradságot nem ismerő tevékenységet fejt ki az estély sikere érdekében, amely méltán megérdemli a nagy közönség pártfogását, mert az arra áldozott filléreivel legszerencsét-leőbb embertársainknak, a tüdőbetegeknek nyújt vigasztalást és gyógyulást.

— **Zilahi diáktestély.** A zilahi reformá-tus Wesselényi-kollégium diákifjúsága szo-kásos estélyét jövő 1908. évi február hó 1-én fogja megtartani.

— **Miniszteri döntés a bojkottról.** A munkások szociális alapon való szervezke-désének egyik legerősebb fegyvere az, hogy a nem szervezett munkásokat bojkottálják, ami egyértelmű azzal, hogy a szervezeten ki-vül álló munkás munkához ne jusson. A belügyminiszter egy közelebből fölmerült eset alkalmából az ilyen bojkottot súlyosan büntetendő cselekménynek állapította meg és utasította az iparhatóságokat, hogy minden egyes esetben a legszigorubb módon büntes-sék az eféle bojkottálókat.

— **Munkás biztosító pénztár közgyű-lése.** A zilahi kerület munkásbiztosító pénz-tára folyó hó 30-án közgyűlést tart. A gyűlés tárgysorozata lapunk hirdetési rovatában ol-vasható.

— **Amerikai magyarok pusztulása.** Megrendítő bányarobbanásról hoznak hírt az amerikai lapok. Egy amerikai kőszénbányá-ban óriási robbanás történt, melynek követ-keztében a tárna folyosói összeszakadtak és az omladékok teljesen lehetetlenné tették a menekülést. A bánya azonnal tüzet fogott és a bennrekedt munkások mind oda égtek. A robbanás alkalmával 500 munkás volt a bá-nyában. Ezek mind egy szálíg odavesztek. Közülük 100 ember volt amerikai, a többi 400 mind Magyarországból kivándorolt volt.

— **Ingyen könyv.** Aki életterejének felvirágzásában örömet lel, olvassa el a most megjelent „Modern villamos gyódmódról“ szóló értekezést. — Ebben el van mondva, hogy mi okozza az erők elgyöngyülését és egyéb bajokat, de az is, hogy mikép lehet a teljes erőt visszaszerezni villamosság útján. Ezen érdekes könyvet külön a nők és külön a férfiak részére lapunkra való hivatkozás mellett ingyen és bérmentve küldi zárt borítékban az „Elektro-Vitalizer“ orvosi rendelő intézet Budapest, Károly-körút 2, félemelet 50 szám. A villamos gyógyítás, mint ismeretes, a legtekélyesebben az Elektro Vitalizer készülékkel eszközölhető. Ezen készülék egyen-letes villamosságot ad, mely megszünteti a fájdalmakat és új életet nyújt a szervezetnek.

— **Időjárás.** Hosszu őszi idő után végre megérkezett az igazi tél. December 16. és 17-ikén keményre fagyott a sár, 19. és 20-án pedig vastag hólepel borította be a földet s a csengős, zörgős szánkák egymást érték a város fő utcáin. A felfagyás és havazás piacunkon nagyon meglátszott, mert dacára, hogy csütörtökön és pénteken országos vásár-nak kellett volna lennie, — a forgalom olyan csekély volt, hogy alig haladta felül a rendes hetivásár forgalmát. Azonban 21. és 22-én déli szél jött és a hótakaró nagyobb részét magával vitte, künn a mezőkön, kivált észak-kosabb részekben áll ugyan még a hó, de a Magura déli oldalai már sötétlen meredeznek az égbe, az utcákon ismét csak fekete sár került felül. Koresolyázásról szó se lehet.

— **A bajai milliós főnyeremény pörös ügye** még mindig nincsen eldöntve. A pör tudvalevőleg abból származott, hogy Eckert Antal bajai lakos az ottani Kereskedelmi és Iparbankot azzal vádolja, hogy részletvét, a mely szerinte eredetileg a milliót nyert szá-mot tartalmazta, kicserélték és ezzel őt a milliós főnyereménytől elűzték. Az egész bonyodalom nem keletkezett volna, ha Eckert Antal sorsolási lapot járatott volna, hogy nyert-e a sorsjegye és — ha csakugyan az övé volt e milliós nyerőszám — a részletvét nem adta volna ki a kezéből. Látni való eb-ből, hogy mindenkire nézve, a kinek érték-papirjai és különösen sorsjegyei vannak, fe-llette fontos egy jó sorsolási lapnak a járatása. Ilyennek van elismerve a Pénzügyi Hirlap, a melynek sorsolási részét a Pénzügyi Utmu-tató-t a legilletékesebb helyek, jelesül a nagymélt. magy. kir. belügyminiszter mint teljesen megbízható szakközönyt, a nagymélt. magy. kir. pénzügyminiszter mint szakérte-lemmel és pontosan szerkesztett lapot hivata-losan ajánlottak. A lap előfizetői a januári számmal ingyen kapnak egy sorsolási Nap-tár-t, továbbá kapják a Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyv-et, a mely sok más hasznos tudni-valón kívül tartalmazza a kezdettől fogva az 1907. év végéig kihuzott, de kifizetés vé-gett bemutatni elmulasztott sorsjegyek hivata-los kimutatását, úgy hogy e könyvből min-denki azonnal megtudhatja, vajjon sorsjegye ki van-e már huzva, vagy nincs? A Pénzügyi Hirlap előfizetési ára 5 korona, a mely összeg postautalványon küldendő be a kiadóhivatalba (Rákóczi-ut 44.) a honnan kívánatra mutat-ványszámokat is küldenek.

— **A „Divat Szalon“-t,** Magyarország egyetlen komoly és hasznos irányu női lap-ját ajánljuk olvasóink figyelmébe. A mai su-lyos gazdasági viszonyok között, mikor fel-tétlenül megköveteljük a család minden asszonyától, hogy a dolgozó férfi mellé állva, a maga házikörében szorgalmával, ügyessé-gel megtakarítsa a nehezen szerzett filléreket, teljes megnyugvással vihetjük be otthon-nunkba a Divat Szalont, melynek minden tö-rekvése odairányul, hogy a leghasznosabb formák között fejezze be a leánynevelést és álljon támaszul a feleségnek és anyák mellett. Tanít szabni-varrni s ez által hatalmas fegy-vert ad a nő kezébe a divat ellen, melyet mellőzni, megtagadni ugy sem lehet, hanem vele kiegyezni asszonyi kötelesség. Kedvet ébreszt, eszközöket nyújt arra, hogy fiatal anyák a gyermekeikkel foglalkozzanak: ké-szítsék a ruháskáikat, játékszereiket, kézbe adhassák az olvasnivalókat és rendezhessék a játékaikat. Ugyanígy foglalkozik a háztar-tás vezetésének kérdéseivel, az otthon csino-sításával s főképen azokkal az otthon végez-hető háziasszonyi munkákkal, melyeknek eredménye tekintélyes megtakarítás. Szórakoztatás céljából pedig egy, a divatlap fogalmát tekinté-lyesen fölülmuló szépirodalmi részt is ad, melynek válogatott közleményeit kiváló írók szolgáltatják. Szerkesztő postáját pedig, e női lapnál oly fontos, szinte életkérdéssé benső összeköttetéssé, gondviselészerű veze-téssé fejtett rovatot, maga a szerkesztő: Sza-bóné Nógáll Janka intézi el, a kihez igazi gyermeki szeretettel járulnak hosszú évek óta bajban, gondban, tanácstalanságban szenvedő hívei, hogy azokat folyton vigasztalja, báto-ritsa, felvilágosítsa s asszonyi kötelességeiben megerősítse. Nemes, értékes háziabarát a Di-vat-Szalonn, melynek kiállítása is pazar pom-pával bizonyítja be, hogy az előkelő magyar uri hölgyek kezébe való. Előfizetési ára egész évre 12 korona, mellékletekkel, szabásivek-kel, zeneművekkel, színes nyomású képekkel egyben. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a Divat-Szalonn kiadóhivatala Budapest, IV., Eskü-ut 5. sz.

— **Milyen magasra repülnek a ma-darak.** Erdekes megfigyeléseket közöl Pöschel német professzor nemrég megjelent könyvé-ben a madarak által repülésük közben elért magasságokról. A szerző egy léghajón meg-tett útjában megfigyelte, hogy már 2200 mé-ter magasságban is egy hatalmas madár röpködte körül a léghajó kosarát. Humboldt Sándor véleménye szerint a kondorkeselyű 7100 méternyre is fölrepül, míg Gátke meg-

figyeléseiből azt a következtetést vonta le, hogy egyes vándormadarak 3000—5000 mé-ter magasra is feljutnak, sőt egyes fajok 10—12.000 métert is elérnek. Ez azonban teljesen kizárt dolog. 10.000 méternyi magas-ban ugyanis—54 C. fok hideg uralkodik, és ez, valamint a légnyomás minimálisan cse-kély volta lehetetlenné teszi a madaraknak ilyen magasban való tartózkodását. A lég-hajósok, köztük Lucanus megerősítik, hogy a madarak, ha csak valamely körülmény nem kényszeríti őket, nem igen emelkednek a fel-hőréteg fölé és leginkább az első ezer méter határán belül tartózkodnak. Csak nagy ritkán figyeltek meg varjakat 1400 méter, egy pa-csirtát 1900 s egy hatalmas sast 3000 méter magasságban.

— **A Sertésvészén átment sertések immunitása.** Az OMGE. állattenyésztési szak-osztálya látogatott ülést tartott, melyen Je-szenszki Pál előadó bejelentette, hogy a ke-reskedelemügyi miniszter a korpaszállítási kedvezményeket megadta. Az ülés következő tárgya a sertésvészén átment sertések immu-nitásának ügye volt. Az előadó ismertette részletesen a kérdést. Egy része a gazdáknak azon az állásponton van, hogy a sertésvészén átment sertés és sertésfalka a jövőben a vész-től mentes, az ily sertésekért a kereske-dők rendszerint nagyobb árakat fizetnek. A másik álláspont az, hogy a vészén átment sertések — jövőben mentesek lesznek a vész-től, — de a falka maga nem lesz immunis. Az állatorvosi gyakorlat is ezt fogadja el. Azonban igen nehéz a kérdésben dönteni, miután a sertésvészhez igen hasonlít a sertéskolera. Több tényező azt vallja, hogy a vész nem mentesít a jövőre. A sertéskeres-kezők túlnyomó nagyrésze azt vallja, hogy a sertésvészén átment sertésfalka teljesen im-munis lesz. A kérdés különösen fontos a szavatosság szempontjából, mert ha a bírói gyakorlat amellett dönt, hogy a betegség a jövőre mentesíti az állatot, akkor az eladó esetleg újabb sertésvész esetén kártérítéssel tartozik a vevőnek. Többen azt ajánlották, hogy a kérdés eldöntése végett kérjék fel a kormányt, végeztesen kísérleteket s annak alapján állapítsák meg a szavatosság mérvét. Előadó nem tartja ezt célszerűnek, — jobb ha a dolgot nyílt kérdésnek hagyják. Egye-dül elfogadhatónak azt tartja, hogy az eladó — adásvétel esetén — csupán az általa be-mondott adatokért vállaljon felelősséget. Hutrya Ferenc szerint az állatgyógyászat ab-szolút immunitást nem ismer. Nincsen ellene az esetleges kísérleteknek, mert abból az állatorvosi kar tanulhatna legtöbbet, de aligha lenne azoknak százalékokban kifejezhető ered-ménye. Dr. Rác István kifejti, hogy a sertés-vészben szerzett immunitás nem tart tovább öt hónapnál, s így a sertésvészén átment ser-tés idővel mégis elpusztulhat. Ezt igazolja a gyakorlat és a tudományos kísérletek is. Többször hozzászólása után Rubinek Gyula kijelenti, hogy az OMGE. a kérdést a köz-érdek szempontjából kívánja tisztázni. Össze-gyelve az elhangzott ellentétes nézeteket, helyénvalónak tartja, hogy a szakosztály kísér-letek végeztetésére kérje fel a földmivelés-ügyi minisztert, a szavatosság proklamálása nem celszerű, hiszen a sertésvészét megállapi-tani sok állatorvos se tudja pontosan, a gazda az ő bizonyítványa alapján jelenti ki a falkát átvészeltnek. Az OMGE. nem fo-gadhatja el tehát azt az álláspontot, hogy az átvészelt fogalom egyenlő az immunitás fo-galmával. A felelősség akkor lenne csak ki-mondható, ha az eladó valóban adatokat mond a vevőnek. Ez irányban határozati ja-vaslatot nyújt be, melyet a szakosztály egy-hangulag elfogadott.

A tüdőbaj minden

eseteiben A SCOTT-féle Emulsio azonnal használandó. A SCOTT-féle Emulsio nem-csak a beteg testrészeket gyógyítja, hanem egészséget és erőt kölcsönöz az egész szer-vezetnek.

A SCOTT-féle Emulsio specifikus meg-bizható szer

mindennemű tüdőbaj

ellen és nemcsak biztos szer, ha-nem a legolcsóbb is. Nagyfoku gyógyító- és tápereje annak tu-lajdonítható, hogy előállításához a legfinomabb, legtisztább és leghatásosabb anyagokat, melyek egyáltalán beszerezhetők, veszik, továbbá azon tulajdonságának, hogy az eredeti felülmulhatatlan SCOTT-féle előállítási mód foly-tán nemcsak izletes, hanem rend-kívül könnyen emészthető is.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható a gyógyszer-tá-rakban.

Felelős szerkesztő és kiadótlajdonos

BÖLÖNI SÁNDOR.

Ez év végén

50 éves pályafutását fejezi be a legjobb magyar élelap, az

„ÜSTÖKÖS.”

Ebből az alkalmából az „Üstökös“ azt a kedvezményt nyújtja olvasóinknak (nyilvános helyiségek kivételével), hogy

1/4	évre (3 kor. helyett)	2	koronáért,
1/2	„ (6 „ „ „	4	„
1	„ (12 „ „ „	8	„

rendelhetik meg az „Üstökös“-t.

Utalványcim: „ÜSTÖKÖS.“ Budapest.

Az „Üstökös“-nek állandó rejt-vényrovata van. Minden meg-fejtő — kivétel nélkül — értékes jutalmat kap.

Az 50 éves jubileum alkalmából megjelenő ünnepi számot minden új elő-fizető megkapja.

878—1907. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a szilágy-somlyói kir. já-rásbírósnak 1907. évi V. 628. számú vég-zése következtében dr. Nádudvary Jenő szilá-gysomlyói ügyvéd által képviselt Weisz Simon szilágy-somlyói lakos javára Bobotán Tógyer kerestelki lakos ellen 120 kor. s jár. erejéig 1907. évi július hó 6-án fogatosi-tott biztosítási és kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 610 koronára becsült következő ingóságok, u. m. lovak, disznók és gazdasági felszerelések, gépek nyilvános ár-verésen eladtnak.

Mely árverésnek a szilágy-somlyói kir. járásbíróság 1907. évi V. 628/2. sz. végzése folytán 120 korona — fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi május hó 23. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 108 kor. 92 fillérben bíróság már megállapi-tott költségek erejéig, a fizetett összeg be-tudásával az árverés alperes lakásán, Keres-telken leendő eszközölésére 1907. december 30-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitü-zezik és a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz-fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szük-ség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingáságo-kat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Ezen árverési hirdetmény egy példánya a végrehajtató képviselőjének azzal adatik ki, hogy azt egy magyar nyelven megjelenő lap-ban tegye közre.

Kelt Szilágy-somlyón, 1907. évi december hó 10-én.

ROSKA VERTÁN,
kir. bír. végrehajtó.

MEGHÍVÓ

a zilahi kerületi munkásbiztosító pénztárnak 1907. évi december hó 30-án d. e. 10 órakor, eredménytelen-ség esetén 1908. évi január hó 5-én tartandó

közgyűlésére.

Tárgysorozat.

1) Az igazgatóság és felügyelő bizott-ságnak az 1907. évi XIX. t.-c. 127. §-a ér-telmében egyenlő arányú kiegészítése.

2) Az országos pénztár közgyűlési ki-küldötteinek megválasztása.

3) Az 1907. évi XIX. t.-c. 159. §-a alapján a választott bíróság ülnökeinek és azok helyetteseinek megválasztása.

4) A pénztár 1907. év június hó 30-ig gyűjtött vagyonának mily célra való felhasználása felett a törvény 199. §-a értelmében hozandó határozat.

A közgyűlésen szavazat és részvétellel csak azok bírnak, kik mint közgyűlési tagok meghívót kaptak.

Lánczy Gyula,
ügyv. titkár.

Erdey Jenő,
igazg. elnök.

Szép alexandriai muskotály és bakator

S Z Ő L Ő.

Továbbá fajtiszta sárga és fehér orpingtonok, ugy-szintén ezek tojásai eladók.

Özv. Páskuj Józsefné.
Szilágy-somlyó.

12,133—1907. tkvsz.

Arverési hirdetmény.

A szilágy-somlyói kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Nádudvary Jenő végrehajthatónak legifjabb Mán István és társa végrehajtást szenvedett elleni 20 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szilágy-somlyói kir. járásbírósa területén levő badacsonyi 293. sztkvi 311. hrsz. pusztai telek, udvar s kert, 1334. hrsz. legelő, az 1671. hrsz. kaszáló, az 1942. hrsz. legelő, az 1958. hrsz. legelő, az 1985. hrsz. kaszáló, cserje, a 45—a. hrsz. szántó 885 koronában, — A. + 986. hrsz. szántó 65 koronában, — az 1142. hrsz. szántó 232 koronában, — az 1015. hrsz. szántó 99 koronában, — a 202. sz. a. közös erdőiletmény 1 koronában, — továbbá a badacsonyi 926. sztkvben foglalt A. + 720/a. hrsz. szántó 239 koronában és 1596. hrsz. kaszáló 180 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elárvereztetnek.

A fentebb megjelölt ingatlanok az 1907. évi december hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Badacson község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is elfognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 422. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóságtól. Szilágy-somlyó, 1907. november 18-án.

Dr. KÖRÖSSY PAL,
kir. albiró.

763—1907. szhoz.

Árlejtési hirdetmény.

A dabjoni körjegyzői lak és iroda építése, Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsági közgyűlésének 422—1907. kgy. számú véghatározatával engedélyeztetvén, ezen épület elkészítésének vállalatba adása céljából ezennel árlejtést hirdetünk s felhívjuk mindazokat, kik ezen vállalatot elnyerni óhajtják, hogy írásbeli zárt ajánlatukat 1908. évi január hó 19. napjának d. e. 9 órájáig Dabjon község előjáróságához annyiival is inkább adják be, mivel a netalán később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Vállalati ár 15,480 korona 13 fillér, mely összegnek 10%-a, vagyis 1548 korona 01 fillér mint bánompénz, 1908. évi január hó 18. napjának d. u. 5 órájáig Dabjon község előjáróságánál leteendő s e bánatpénz letételéről az elismervény az ajánlatokhoz csatolandó.

Terv, költségvetés és részletesebb feltételek a dabjoni körjegyzői irodában megtekinthetők.

Dabjon, 1907. december hó 13.

Kaba Mihály,
körjegyző.

Bese Juon,
községi bíró.

Eladó szőlőhely.

Szilágy-somlyón, a Mester-hegyen levő pusztai szőlőhely erdővel, — továbbá a Magura-utcában 450 □ öl területű üres telek, szabad kézből, örök áron eladó.

Ertekezhetni Vass István tulajdonossal Szilágy-somlyón

803—1907. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zilahi kir. törvényszék 1907. évi 7318. Polg. számú végzése következtében dr. Nádudvary Jenő szilágy-somlyói ügyvéd által képviselt Kincses Péter bagosi lakos javára Tötös György bagosi lakos ellen 416 kor. — fillér s jár. erejéig 1907. évi november hó 2-án fogapatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 700 koronára becsült következő ingóságok, u. m. lovak és kocsik nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szilágy-somlyói kir. járásbírósa 1907. évi V. 957/2. sz. végzése folytán 416 kor. — fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi szeptember hó 5. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 96 kor. 05 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, a fizetett összeg betudásával az árverés alperes lakásán, Szilágybagoson leendő megtartására 1908. évi január hó 11-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárán alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Ezen árverési hirdetmény I. példánya azzal adatik ki végrehajtató képviselőjének, hírlapi közzététel végett azt egy magyar nyelven megjelenő lapban tegye közzé.

Kelt Szilágy-somlyón, 1907. év dec. hó 12-én.

THORDAY GERGELY,
kir. bir. végrehajtó.

Eladó ház.

Szilágy-somlyón, a Magura-utcában levő házaz telkem szabad kézből, jutányos árban eladó. A telken van: az utca felőli részen 4 szoba, — beíró épületben 3 szoba, konyha, kamara, — külön épületben egy kis szoba, — 18 méter hosszúságú sziklába vágott száraz pince, melyben három sor hordó fér el, előtte tágas kocsik szin, — egy 4 lóra való istálló, — 8 méter hosszú, cseréppel fedett tengeri góré, alatta kőből kirakott szeméttartó, — és egy 100 hektoliternyi ürtartalmu esővizeztartó medence.

Bővebb felvilágosítást nyújt

Bölöni Sándor,
ügyvéd.

Hirdetések

a „Szilágy-Somlyó“ részére jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatásban.

A NAP és A HIR a 48-as eszmény és a magyar nemzeti törekvések leghivebb, legtüzezebb szószólója.

A magyar újságírás szenzációi!

A magyar közönség legkedvesebb lapjai.

Tessék mutatós számot kérni!

A NAP

újságvállalat lapjai:

A NAP.

A NAP újságvállalat ESTI LAPJA.

Előfizetés:

Egész évre . . . 16 K.
Félévre . . . 8 K.
Negyedévre . . . 4 K.
Egy hónapra . . . 1.40 K.

Egy szám ára 2 krajcár.

A HIR.

A NAP újságvállalat REGGELI LAPJA.

Előfizetési ára:

Egész évre . . . 16 K.
Félévre . . . 8 K.
Negyedévre . . . 4 K.
Egy hónapra . . . 1.40 K.

Egyes szám ára Budapest és vidéken 2 krajcár.

FIDIBUSZ.

A NAP újságvállalat ÉLCLAPJA.

Előfizetési ára:

Egész évre 6— K. Negyedévre 1.50 K.
Félévre 3— K. Egy hónapra —50 K.

Egyes szám mindenütt 5 krajcár.

Aki a »FIDIBUSZ«-ra legalább félévre előfizet, ingyen kapja az 1908. évre szóló díszes »Fidibusz«-naptár-t.

12285—1907. tkvsz.

Hirdetmény.

Elyűs község telekkönyvi birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-c-ek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XIX. t.-c.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvki bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogapatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1) Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve e §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-c. 7. §. a) és az 1891. XVI. t.-c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelensége kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1908. július hó 1. napjáig bezárolag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 16. és 18. §§-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében elletmondással élni kívánnak, írásbeli elletmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1908. évi július hó 1. napjáig bezárolag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák

be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) Hogy mindazok, akik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, akik az 1) és 2) pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzést sérelmesnek vélik, e tekintetben felszólásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1908. évi július hó 1. napjáig bezárolag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbe jött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelemztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a menyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az ilyeneket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság. Szilágy-somlyó, 1907. november 26.

Dr. KÖRÖSSY,
kir. albiró.

2—3

ELADÓ BOR

Saját termésű

hatvan hektoliter új bor,
huszonöt hektoliter ó bor
és nyole hektoliter — négy
puttonos — aszu bor

Bölöni Sándornál

Szilágy-somlyó.

Iroda áthelyezés!

GOLDBERGER A. V.

özég tisztelettel értesíti m. t. ügyfeleit, hogy 35 év óta fenálló

Hirdetési irodáját

(jelenleg Budapest, IV. Váci-utca 20 sz.)

1907. évi november hó 10-én

saját házába

Budapest, IV., Molnár-utca 38.

helyezte át.

Hirdetések felvétele a világ összes lapjai és naptárai részére.

